

۲۰۱۶/۰۲/۰۴

میر عنایت الله آشفته

درس عبرت از حقایق تلخ گذشته،

جلسات چهار جانبه و خطاب به نمایندگان پگواش:

نهاد ها و شخصیت های مستقل ملی، منطقه و جهان منجمله سازمان ملل متحد از مسایل سیاسی افغانستان آگاه و همه معترف اند که در اثر نزاع درونی نظام های افغانستان، بر سر غصب قدرت، آشوب هایی بوجود آمد که حوادث ناهنجار ۳۷ سال اخیر با کشمکش های داخلی، مداخله بیگانه ها؛ اشغال را به دنبال داشت. دلیل اجرائت عاقبت ناندیشانه و عجولانه ضد ملی عده ای از رهبران چپ و راست، که هیچ یک از مدعیان، به باورها و شعار هایی از قبل ارائه شده خویش پابند و وفادار باقی نماندند، استقلال کشور، عزت ملت و اعتبار شایسته ترین مبارزان آزادیخواه صدیق وطن خدشه دار، و به اثر تقابل هم؛ حالت موجود در کشور مستولی و مسلط گردید.

- ۱ - حقایق تلخ داخلی: منافع ملی، فدای منافع حزبی، تنظیمی، گروهی، قومی، سمتی، زبانی و مذهبی گردیده است.
- ۲ - وابستگی استخباراتی با خارجی ها به اوج رسیده است.
- ۳ - عده ای از افراد دولت ناکام کابل و عده ای از مخالفان دولت به هیچ قیمتی حاضر به ختم جنگ و قطع خون ریزی نمی باشند. روی اهداف تعیین شده کشور های بیگانه، از احساسات پاک دینی، مذهبی، قومی، زبانی، سمتی و تعقیب ایدئولوژی های بیرونی، به دلیل عدم آگاهی مردم اسیر، سوء استفاده نموده به افراطی ترین شعار های عوام فریبانه مردم؛ به خصوص جوانان را مسموم نموده و جنگ نیابتی کشور های رقیب را در افغانستان به پیش می برند.
- ۴ - حقایق تلخ عوامل خارجی: کشور های خارجی دور و نزدیک (اسلامی و غیر اسلامی) توانسته اند که ارزش های ملی، افغانستان را به اجزاء "سمت، قوم، زبان، مذهب" و . . . تقسیم و به نیابت از منافع خویش ذریعه پول، شهرت کاذب، سلاح، حمایت های معنوی و تبلیغاتی، افراد و حلقاتی را به نفع خویش در تقابل هم استخدام نمایند. در ۳۷ سال گذشته، حتی قبل از آن نیز رهبران سیاسی به دلایلی، ناکام و از آزمون ملی مؤفقانه بدر شده نتوانستند که جهت تداوم قدرت یا دست یابی به قدرت، هر نوع مانع داخلی چه خاندانی، چه درون حزبی (خلق، پرچم) چه تنظیمی (جهادی) چه (طالبی) و چه به اصطلاح تعدادی از تکنوکرات؟! "فاسد تر از همه" از هیچ عمل خلاف ضد منافع علیاء کشور روگردان نبوده، حتی به قتل یک دیگر کمر بستند؛ آنهم با معاونت و صیانت بیگانه ها. درد آور است که اشتباهات رهبران ناکام، توسط باز مانده ها و نسل های جوان احزاب مسؤول و خیرابکار؛ پیوستگی و تداوم دارد.

شخصیت های واقع بین هر دو طرف جنگ:

به تأکید مؤکد می نویسم که استقلال و آزادی، تعریف و معنی قرن گذشته را ندارد. منافع مشترک، استقلال سیاسی، اقتصادی کشورها را تحت شعاع قرار داده است. بزرگ ترین قدرتهای جهان به منظور دست یابی به منافع ملی و اهداف ستراتیژیک خویش، وادار به گذشت، مصالحه، معامله، داد و ستد، امتیاز دهی و امتیاز گیری می شوند. بناءً ملت مؤمن، مسلمان، شجاع و ایثارگر ما بخصوص جوان های ما حق دارند به حکم تجارب علم و هنر سیاست، آنده از رهبرانی را که جهت منافع شخصی یا گروهی خویش تأکید بر تداوم جنگ بی مفهوم برای تحقق اهداف بیگانه دارند؛ مورد مؤخذه قرار دهند. رهبران!؟ تحمیلی یا زعمای دو طرف جنگ در کشور بر مبنی کدام منطق، ملت سلحشور افغانستان را مسؤل فتح؟ و شکست ابر قدرت ها یا ناجی و منجی ایدیالوژی های بیگانه، در جهان تشخیص داده اند؟ چه نیازی داشتیم یا داریم که برنده و بازنده شرق و غرب به قیمت خون جوانان افغان و به قیمت بربادی کشور ما تثبیت گردد؟

چرا نابودی برادران هموطن خود را که مثل شما فکر نمی نمایند، سعادت خود و کشور می دانید؟ تا چه زمانی در بدل دریافت پول ناچیز یا حمایت مؤقت قدرت های بزرگ طماع، دشمن دائمی به کشور و نسل های بعدی خود می ترشیم. تجارب تلخ به ملت کوره دیده ما چندین بار در سطح کشور، منطقه و جهان به اثبات رسانیده است که دشمنان دیروز به دوستان سینه چاک امروز مبدل و دنبال منافع گروهی، سازش های مقطعی خود و کشور های خود بوده اند. بناءً خارج از حیطه منافع ملی، انتخاب دوست یا دشمن را، دور از عقلانیت میدانم. اینکه چهره های ناکام و معامله گر داخلی با سوء استفاده از آدرس جهاد مقدس ملت، خود را وارث خاک و دیگران را تروریست، بی دین، سیکولار و . . . می خوانند، کار آنهاست.

هر انسان عاقل و عادل طی ۱۵ سال گذشته بوضاحت مشاهده نمود که بقدرت رسانیده شده ها (اعم از جهادی و غیر جهادی) چه بی رحمانه به قوای ائتلاف در رأس امریکا، خود را دوست، همکار، مستحق، شایسته، مترقی و . . . جا زده و مخالفان خویش را به صفت دشمن تحویل بیگانه ها نمودند. ۱۵ سال قبل اکثریت قاطع مردم غیر سیاسی و مخالفان، سقوط رژیم طالبان را مثبت ارزیابی نموده با پیشانی و آغوش باز هجوم قوت های بیگانه را خیرمقدم گفتند.

چرا و چگونه امروز، مع الوصف تخریب بیلیارد ها دالر، حضور امریکا + ناتو و ۴۹ کشور، اکثریت مردم از دولت، بی کفایت، غرق در فساد و ضد ملی متنفر اند؟ این در حالیست که مخالفان مسلح کوچکترین برخورد محبت آمیز و مسؤولانه در برابر ملت به گروگان گرفته شده خویش نداشته و ندارند. چرا معترف نیستید که تعدادی از شما دولتی ها، تعدادی از ترجمان های بیگانه پرست و تعدادی از مخالفان مسلح، مطلق ضد انسانیت و حقوق بشر عمل نموده اید. وقتی شما دو طرف درگیر افغان (وارث این سرزمین) چنین برخورد غیر انسانی، اسلامی و افغانی داشته باشید؛ از قوای بیگانه و سرباز متجاوز که برای دریافت معاش در سر زمین بیگانه، اراضی بیگانه از سایه خود هراس دارند چه گلایه باید داشت؟

با سوء استفاده از آدرس و نام مردم تا چه زمانی؟ اهداف ظالمانه تانرا به پیش می برید، چه منطقی را میخواهید بیان دارید؟ مردم پیش شرط طالبان را نمی پذیرد؟ مردم خواهان حفظ مندرجات قانون اساسی کشور اند؟ مردم می خواهند دولت از موقف قوی با مخالفان صحبت نماید؟ بسیار خوب. آیا اجازه دارم بپرسم شما دولتی ها از اولین روز به

قدرت رسانیدن تان، قانونی را که خود به نفع تان ساختید رعایت نموده اید؟ در کدام ماده قانون غصب تمام امتیازات دولتی به شما داده شده است؟ کدام ماده قانون غصب دارای های عامه را به شما داده است؟ کدام ماده قانون نتایج انتخابات!؟ را به ایجاد حکومت دو منزله مؤظف می سازد؟ وقتی در کنار غرب، ناتو و ۴۹ کشور، با تمام امکانات باد آورده شما از موقف قوی صحبت نمی توانید، و روز تا روز در انزوای داخلی و خارجی قرار می گیرید؛ کدام مردم شما را حمایت می نماید؟ مگر این مردم نیست که از بیکاری، فقر، استبداد، غصب جایداد ها، چور، غارت، تجاوز، بی قانونی و . . . هر روز جوقه جوقه رو به فرار هستند؟ مگر بیش از ۵۰۰ نفر از مردم در آبهای شور ابحار غرق نشدند؟ مگر بیش از ۱۵۴ هزار مردم اکثراً تحصیل یافته و جوان صرف به آلمان از اثر بی کفایتی دولت فرار نکرده اند؟ مگر بیش از نیم ملیون مردم در ۶ ماه اخیر فراری کشور های غربی نشده اند؟ دولت ناکام و غرق در فساد شما از کدام مردم صحبت و نمایندگی دارید؟

اعضاء محترم جلسه پگواش:

بدون شک پایان هر جنگی باید به میز مذاکره کشانیده شود. این قلم آزاد، بدون مدعا و ملیونها هموطن اسیر و داغدار وطن به صلح دوامدار، عادلانه و سرتاسری که به ثبات، عزت و آزادی ملت افغانستان و متضرر بانجامد چشم امید دوخته اند. آیا در ترکیب اعضای محترم جلسه دو روزه مقیم دوحه، شخصیت های موحد، مؤمن، شجاع، مستقل و با شهامت وجود داشت که گفته باشد عامل اصلی بحران دو طرف درگیر جنگ، خون ریزی مردم اسیر و بیگناه و سیاه روزی ملت؛ شما دو طرف جنگ استید؟

آیا چهره هایی که طی ۳۷ سال گذشته به خصوص طی ۱۴ سال اشغال اخیر با مسؤولیت های بلند دولتی در اسارت مردم، وطن فروشی، نقش رهبری و مقامات بلند دولتی را داشتند؛ معترف شدند که ما عامل تداوم بدبختی ملت خود شده ایم؟

شما نمایندگان "طالبان" چگونه دلیل مؤجه داشتید که خلاف گفتار، اعمال و کردار گذشته آنهایی که در ۱۴ سال حاکمیت فاسد نقش داشتند؛ برای پایان بخشیدن آلام درد های ملت و آزادی کشور با افراد آزمون شده؛ مذاکره نمایید؟ آیا این حقیقت اذعان گردید که به شکلی از اشکال شما دو طرف درگیر، باعث تداوم جنگ نیابتی بیگانه ها بوده، ضد منافع ملی و ضد اسلام؛ افراد غیر نظامی و ملکی را به شهادت میرسانید؟ دارایی های عامه را نابود می سازید؟ آیا توافق نظر وجود داشت که در دو طرف درگیر چهره های بدنام و جنگ طلب جهت تداوم منافع شخصی خود و منافع اجانب، حاضر به مصالحه نیستند؟ آیا دو طرف درگیر به این حقیقت تلخ معترف گردیدند که هیچ طرف مدعی، استقلال کامل و عمل به نفع کشور ندارند؟

کاش حداقل چند شخصیت مستقل و ملی گرای غیر جانبدار، آگاه، منور، مؤمن، شجاع، آزیخواه، حقگو، متعهد به وطن و ملت و آشنا به عمل و هنر سیاست که دستش در رژیم های ضد مردمی گذشته و اتهامات ضد ملی ملوث نبود، در همچو جلسات منحیث افراد ثالث بلخیر حضور میداشتند که بدون چشم داشت و انتظاری از موضع و سنگر ملی، به زورمندان دو طرف مدعی، مسؤولیت ها و وجایب ملی و اسلامی شان را دور از حُب و بُغض و ترس بیان کرده می توانست.

آیا زمان آن فرا نرسیده است که دو طرف درگیر به این حقیقت معترف شوند که: صرف خود افغانها میتوانند با درک از حقایق و منافع علیای کشور پشتون، تاجک، ازبک، هزاره و . . . به شمول هندو باوران افغان، در محور منافع

علیاء کشور، ارزش های ملی و اسلامی دور هم دور از آزمون شده های چپ و راست متهم به جهاد فروشی، قوم
فروشی، زبان فروشی، سمت فروشی، خاک فروشی، بیرق فروشی و حتی خود فروشی جمع شوند؟ و در یک تفاهم
ملی، منطقه ای و جهانی یک حکومت مشروع قابل قبول همه، متکی به ملت، تحقق قانون یکسان و عدالت برای همه
اتباع مظلوم افغانستان در نتیجه مذاکرات چارجنبه؛ بوجود آید؟
گلایه و شکوه از بیگانه ها، ما را به جایی نمی رساند. جامعه جهانی این کند و پاکستان باید چنان کند؛ دیگر معنی
ندارد. هیچ گریه ای خاص به رضای خدا موش نمی گیرد.
اسلامی ورور گلوی او تولنیز عدالت د ملی یووالی ضمان دی!
افغانستان دتولو افغانانو گد کور دی!

په درنشت میر عنایت الله آشفته

